

Mál nr. 412/2021**M og
V v& Ábyrgðartrygging atvinnureksturs X.****Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.****Gögn.**

Málskot móttakið 10.11.2021, ásamt fylgigögnum
Bréf V dags. 17.12.2021, ásamt fylgiskjólum.
Bréf lögmanns M dags. 02.02.2022.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína þann 15. desember 2020 er stæða af prófilstáli féll ofan á fætur hans. Tildrög slyssins eru þau að M stóð milli prófilbúnta sem hvert eru 100x100mm að lengd og 50-60 kg. að þyngd. Í hverju búnti voru 20 prófilstangir festar saman og var hlutverk M að setja stroffu utan um einn prófil sem átti svo að lyfta með krana. Samstarfsmaður M stjórnaði krananum og er hann lyfti prófilnum runnu fimm aðrir af stað og fóru á hné, sköflung og fætur M með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Slysið var ekki rannsakað af Vinnueftirlitinu eða lögreglu. Þann 9. apríl 2021 gerði M kröfu í ábyrgðartryggingu X hjá V á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar. Af hálfu V var bótaskyldu hafnað með bréfi dags. 20. október 2021.

M telur að orsök slyssins megi rekja til óviðunandi vinnuaðstæðna og verklags. Að mati M var verklagi ábótavant og óöruggt umrætt sinn. Samstarfsmaður M hafi valdið því að skriður komust á stæðuna og á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar beri X ábyrgð á tjóninu. M hafi í fyrsta sinn verið að vinna þetta starf og reynsla hans því lítil sem engin. X hafi borið að sjá til þess að verkstjórn með verkinu væri fullnægjandi þar sem um hafi verið að ræða þunga og stóra byrði sem var uppstöfluð. Það verklag eitt og sér, að starfsmaður standi fyrir framan stæðu af prófilum og eigi þar að skera á strappa og koma á stroffi fyrir upphígingu sem framkvæmd var af öðrum starfsmanni á krana sé í eðli sínu hættuleg. Vísar M til ýmissa ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, reglugerðar nr. 499/1994 um öryggi og hollustu þegar byrðar eru handleiknar, reglugerðar nr. 920/2006 um skipulag og framkvæmd vinnuverndarstarfs á vinnustöðum og reglna nr. 198/1983. Bendir M sérstaklega á að slysið var ekki rannsakað af Vinnueftirlitinu en samkvæmt 79-81. gr. laga nr. 46/1980 hvíli fortakslaus skylda á vinnuveitanda að tilkynna slys til Vinnueftirlitsins. Vísað er til þess að af dómaframkvæmd megi ráða að vanræki atvinnurekandi tilkynningaskyldu sína beri hann hallann af sönnunarskoti um málsatvik.

V hafnar því að slysið megi rekja til óviðunandi vinnuaðstæðna eða að verkstjórn hafi ekki verið fullnægjandi í umrætt sinn. Telur V að slysið megi rekja til eigin óaðgæslu M. Ekki sé rétt að M hafi verið að vinna verkið í fyrsta skipti og einn. Hann hafi verið reynslumikill starfsmaður og unnið sambærileg störf margoft. Í upphafi verks hafi verkstjórn farið með starfsmönnum á staðnum og útskýrt í hverju verkið væri fólgið og öryggisatriði. M hafi ekki farið eftir skýru verklagi um að ekki ætti að ganga á milli prófilstæða líkt og M gerði þar sem hætta væri á að prófilarnir myndu falla. Rétt hefði verið að ganga meðfram endum stæðanna en ekki fara á milli þeirra.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt sé fram á að líkamstjón M sé hægt að rekja til atvika eða aðstæðna sem X beri skaðabótaábyrgð á. Í 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum segir að atvinnurekandi skuli án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlitsins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Samkvæmt fyrirliggjandi gögnum var M frá vinnu eftir slysið til 25. janúar 2021 að undanskildum 1 ½ vinnudegi dagana 21. og 22. desember 2020. Þannig er ljóst að X bar að tilkynna slysið til Vinnueftirlitsins án ástæðulausrar tafar. Það var ekki fyrr en 25. febrúar 2021 sem Vinnueftirlitinu barst tilkynningin og engin rannsókn fór því fram á slysinu. Verður X því að bera hallann af sönnunarskoti um atriði sem hafa áhrif á sakarmat, sé hann til staðar. M og X greinir á hvort verkstjórn hafi verið fullnægjandi, hvaða reynslu M hafði af slíku verki, hvaða leiðbeiningar hann hafði fengið og hvort M hafi vikið frá fyrirmælum verkstjóra. Samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum hvílir sú skylda á atvinnurekanda að tryggja að gætt sé fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta á vinnustað. Þar sem fullnægjandi upplýsingar skortir um þessi atriði verður X að bera hallann af því m.a. vegna þess að

Það lét hjá líða að kalla til Vinnueftirlitið til að gera úttekt á aðstæðum á vinnustað þegar slysið varð. Tilkynning til Vinnueftirlitsins styður frásögn M um að hann hafi verið að vinna verkið í fyrsta sinn. Ekki er af hálfu X sýnt fram á að M hafi fengið fullnægjandi upplýsingar um framkvæmd verksins eða að verkstjórn hafi veri fullnægjandi í umrætt sinn. Verður þannig talið að slysið megi rekja til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Ekki er sýnt fram á að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í skilningi 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Sóley Ragnarsdóttir

Reykjavík, 22. febrúar 2022.
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir